

ชื่อผลงานวิจัย (ไทย)

การพัฒนาทักษะทางภาษาอังกฤษด้วยกระบวนการเรียนรู้ “7 ขั้นตอนเพื่อเพิ่มพูนทักษะทางภาษา”

ชื่อผลงานวิจัย (อังกฤษ)

A Development of English Skills Using “Seven Step Processes of Teaching to Develop a More Extensive Language Skills”

ชื่อนักวิจัย

แนนน้อย คล้ายทอง

ปีที่ผลงานวิจัยเสร็จ

พ.ศ. 2550

ประเภทของงานวิจัย

หลักสูตรและการเรียนรู้

คำสำคัญ

การพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ

ความเป็นมา/หลักการและเหตุผล

สภาพปัญหาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ของโรงเรียนวัดธรรมนิการาม ซึ่งนอกจากความสามารถด้านการสื่อสารภาษาอังกฤษ ที่แม้จะผ่านเกณฑ์ตามที่สถานศึกษากำหนดแล้ว แต่ผลสัมฤทธิ์ในภาพรวมยังไม่เป็นที่น่าพึงพอใจ และผลการประเมินวิชาภาษาอังกฤษระดับชาติก็ยังไม่เป็นที่น่าพึงพอใจเช่นกัน กล่าวคือมีนักเรียนอยู่ในระดับคุณภาพดีน้อยมาก และนอกจากนั้น ผลการประเมินคุณภาพภายนอกครั้งแรกของโรงเรียนวัดธรรมนิการามด้านมาตรฐานผู้เรียน ตามมาตรฐานที่ 4 พบว่าผู้เรียนมีความสามารถในการคิดวิเคราะห์ คิดสังเคราะห์ มีวิจารณญาณ มีความคิดสร้างสรรค์ คิดไตร่ตรองและมีวิสัยทัศน์ อยู่ในระดับพอใช้ ซึ่งส่งผลโดยตรงต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักเรียนตามมาตรฐานที่ 5 ซึ่งอยู่ในระดับพอใช้เช่นเดียวกันด้วย (สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา(องค์การมหาชน), 2546: ข)

เพื่อให้การจัดกิจกรรมหรือกระบวนการเรียนการสอนภาษาอังกฤษสามารถพัฒนาความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของนักเรียนให้บรรลุวัตถุประสงค์ของหลักสูตรที่กำหนดให้นักเรียนมีความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษขั้นพื้นฐานอย่างเพียงพอในการศึกษาต่อในระดับมัธยมศึกษาตอนต้นได้ เพื่อให้สอดคล้องกับแนวทางการปฏิรูปกระบวนการเรียนรู้ ตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2545 ที่ผู้เรียนสำคัญที่สุด ผู้วิจัยจึงได้คิดค้นวิธีการสอนโดยบูรณาการจากแนวคิดของทฤษฎีและหลักการการจัดการเรียนการสอนดังกล่าวเป็นกระบวนการเรียนรู้ “7 ขั้นตอนเพื่อเพิ่มพูนทักษะทางภาษา” แล้วจัดทำแผนการเรียนรู้ภาษาอังกฤษด้วยกระบวนการเรียนรู้นี้เพื่อนำมาใช้สอนนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดธรรมนิการาม โดย

มุ่งหวังว่ากระบวนการเรียนรู้นี้จะส่งผลโดยตรงให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนสูงขึ้น และนอกจากนั้นยังจะเสริมสร้างความคิดสร้างสรรค์และเจตคติที่ดีต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนด้วย

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อพัฒนาแผนการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ด้วยกระบวนการเรียนรู้ “7 ขั้นตอนการสอนเพื่อเพิ่มพูนทักษะทางภาษา” ให้มีประสิทธิภาพ
2. เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน ก่อนเรียนและหลังเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ด้วยกระบวนการเรียนรู้ “7 ขั้นตอนการสอนเพื่อเพิ่มพูนทักษะทางภาษา”
3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษด้วย กระบวนการเรียนรู้ “7 ขั้นตอนการสอนเพื่อเพิ่มพูนทักษะทางภาษา”

ทฤษฎีที่ใช้ในการศึกษาที่เกี่ยวข้อง

1. ทฤษฎีการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร (The Communicative Approach) ซึ่งมีขั้นตอนการสอน 3 ขั้นตอน คือ ขั้นนำเสนอเนื้อหา ขั้นการฝึก และขั้นการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร
2. แนวการจัดการเรียนการสอนโดยยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลางตามโมเดล ชิปปา (CIPPA Model) ของรองศาสตราจารย์ ดร.ทีศนา แชมมณี ซึ่งมีแนวคิดหลัก 5 ประการ คือ การสร้างความรู้ การมีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น หรือสิ่งแวดล้อม การให้ผู้เรียนได้เคลื่อนไหวร่างกาย การเรียนรู้กระบวนการเรียนรู้ต่างๆ และการนำความรู้ที่ได้เรียนรู้ไปประยุกต์ใช้
3. ทฤษฎีการเรียนรู้ที่มีความสุขของผู้ช่วยศาสตราจารย์กิตติยวดี บุญชื้อ และคณะ ซึ่งมีแนวคิด 6 ประการคือ สร้างความรักและศรัทธา เห็นคุณค่าการเรียนรู้ เปิดประตูสู่ธรรมชาติ มุ่งมั่นและมั่นคง ดำรงรักษาโมตรียจิต และชีวิตที่สมดุล
4. แนวคิดของการเสริมต่อการเรียนรู้ (Scaffolding) ที่เน้นการช่วยเหลือผู้เรียนให้ประสบผลสำเร็จในการเรียนรู้โดยการต่อความ เสริมความคิดที่ผู้เรียนต้องการพูดหรือเขียนหรือแสดงออกทางความคิดต่างๆ เพื่อการสื่อสารตามแนวทางการสอนภาษาแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา (Concentrated Language Encounters : CLE) ซึ่งรองศาสตราจารย์ ดร.เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย อาจารย์คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร เป็นผู้ประยุกต์ใช้

วิธีการวิจัย

ใช้เทคนิคการวิจัยเชิงทดลอง และเป็นงานวิจัยในชั้นเรียน โดยรูปแบบของการวิจัยโดยใช้กลุ่มเดียว ทดสอบก่อนเรียน (Pre-test) และหลังเรียน (Post-test)

กลุ่มเป้าหมาย

กลุ่มเป้าหมาย คือ เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดธรรมิการาม อำเภอบ้านหมี่ สพท. ลพบุรี เขต 1 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2550 จำนวน 20 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

- 1) แผนการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ด้วยกระบวนการเรียนรู้ “7 ขั้นตอนเพื่อเพิ่มพูนทักษะทางภาษา” จำนวน 4 แผน
- 2) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ จำนวน 1 ฉบับ
- 3) แบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน ในแต่ละแผนการเรียนรู้ จำนวนแผนการเรียนรู้ละ 2 ฉบับ รวมทั้งสิ้น 8 ฉบับ
- 4) แบบบันทึกการสังเกตทักษะด้านการฟัง- การพูด แบบบันทึกการประเมินทักษะด้านการอ่าน - การเขียน และแบบบันทึกเจตคติที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษ จำนวนแบบละ 1 แผ่น/แผนการเรียนรู้
- 5) แบบสอบถามความคิดเห็นและความพึงพอใจของนักเรียนในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษด้วยกระบวนการเรียนรู้ “7 ขั้นตอนเพื่อเพิ่มพูนทักษะทางภาษา” จำนวน 1 ฉบับ

การตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ

ในการสร้างและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือได้นำไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 5 คน พิจารณาตรวจสอบความเที่ยงตรงตามเนื้อหา ตรวจสอบความเป็นปรนัย และปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิ และคำนวณค่าคุณภาพเครื่องมือ โดยดำเนินการ ดังนี้

- 1) วิเคราะห์ความสอดคล้องของแบบทดสอบกับจุดประสงค์การเรียนรู้ (IOC)
- 2) วิเคราะห์ค่าความยากง่ายของแบบทดสอบ (p) และวิเคราะห์ค่าอำนาจจำแนก (r)
- 3) ตรวจสอบความเชื่อมั่นโดยใช้วิธีสอบซ้ำ (Test-retest) ตรวจสอบโดย นำแบบทดสอบไปให้นักเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างสอบ 2 ครั้ง ระยะเวลาครั้งที่สองห่างจากครั้งแรก 2 สัปดาห์ แล้วนำผลคะแนนมาคำนวณค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (ประกอบกรรณสูตร. มปป.: 33)

การเก็บรวบรวมข้อมูล

- 1) ทดสอบนักเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนภายหลังเรียนครบทั้ง 4 แผนการเรียนรู้โดยใช้ แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์วิชาภาษาอังกฤษ จำนวน 2 ครั้ง
- 2) ทดสอบนักเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนในแต่ละแผนการเรียนรู้ โดยใช้แบบทดสอบก่อนและหลังเรียนของแผนการเรียนรู้ทั้ง 4 แผน จำนวนแผนการเรียนรู้ละ 2 ครั้ง รวม 8 ครั้ง
- 3) รวบรวมคะแนนผลการปฏิบัติกิจกรรมตามแผนการเรียนรู้ ขณะปฏิบัติกิจกรรมเพื่อนำคะแนนไปใช้ ตรวจสอบประสิทธิภาพของแผนการเรียนรู้
- 4) ตรวจสอบค่าดัชนีประสิทธิผล (E.I.) เพื่อบ่งชี้ประสิทธิภาพและการยอมรับของสื่อ
- 5) ตรวจสอบความก้าวหน้าในการเรียนของนักเรียนในแต่ละแผนการเรียนรู้
- 6) ตรวจสอบประสิทธิภาพการสอนจากการหาค่าสัมประสิทธิ์การกระจาย เพื่อวิเคราะห์คุณภาพของผลการสอนของครูโดยใช้คะแนนเฉลี่ยหลังเรียน และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานหลังเรียน

7) สอบถามความคิดเห็นและความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อกระบวนการเรียนรู้ “7 ชั้นการสอนเพื่อเพิ่มพูนทักษะทางภาษา” เมื่อเสร็จสิ้นการเรียนตามแผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 4 แผน

การวิเคราะห์ข้อมูล

- 1) คำนวณหาค่ามัชฌิมเลขคณิต (\bar{x}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของคะแนนทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน
- 2) ทดสอบนัยสำคัญของความแตกต่างระหว่างค่ามัชฌิมเลขคณิตของคะแนนทดสอบก่อนเรียนและ หลังเรียนโดยทดสอบค่าที (T-test) ตามสูตร T-test สำหรับกลุ่มตัวอย่างที่ไม่เป็นอิสระต่อกัน
- 3) คำนวณหาประสิทธิภาพของกระบวนการ (E_1) และประสิทธิภาพของผลสัมฤทธิ์ (E_2)
- 4) คำนวณค่าดัชนีประสิทธิผล (E.I.)
- 5) คำนวณหาค่าความก้าวหน้าในการเรียนของนักเรียน
- 6) คำนวณค่าสัมประสิทธิ์การกระจาย (C.V.)
- 7) คำนวณค่ามัชฌิมเลขคณิต และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความคิดเห็นของนักเรียนในแต่ละรายการตามแบบสอบถาม และคำนวณค่าร้อยละของจำนวนรายการที่นักเรียนให้คะแนนความคิดเห็นและความพึงพอใจเฉลี่ยตั้งแต่ 3.50 ขึ้นไป โดยแปลตามความหมายของค่าเฉลี่ย

ผลการวิจัย

- 1) แผนการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ด้วยกระบวนการเรียนรู้ “7 ชั้นการสอนเพื่อเพิ่มพูนทักษะทางภาษา” มีประสิทธิภาพเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ทุกแผนการเรียนรู้ ดังนี้
 - 1.1) ประสิทธิภาพของแผนการเรียนรู้ จำนวน 4 แผน มีค่าอยู่ระหว่าง 84.35/81.55 ถึง 93.45-86.85 เป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ คือ ประสิทธิภาพของแผนการเรียนรู้ต้องไม่ต่ำกว่า 80/80
 - 1.2) ดัชนีประสิทธิผลของแผนการเรียนรู้ จำนวน 4 แผน มีค่าอยู่ระหว่าง .70-.80 เป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ คือ ค่าดัชนีประสิทธิผลต้องมีค่ามากกว่า .50 จึงจะถือว่าแผนการศึกษานั้นยอมรับได้
 - 1.3) ค่าความก้าวหน้าในการเรียนของนักเรียนในแต่ละแผนการเรียนรู้ จำนวน 4 แผน และภายหลังการเรียนครบทั้ง 4 แผน มีค่าอยู่ระหว่าง 36.90% - 41.75% เป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ คือ ผลการเรียนของนักเรียน ต้องมีค่าความก้าวหน้ามากกว่า ร้อยละ 15
 - 1.4) ประสิทธิภาพการสอนของครู แผนการเรียนรู้ จำนวน 4 แผน มีค่าสัมประสิทธิ์การกระจายอยู่ระหว่าง 6.33%-9.97% เป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ คือค่าสัมประสิทธิ์การกระจายต้องมีค่าต่ำกว่า 10% จึงจะถือว่าคุณภาพการสอนอยู่ในระดับดี
- 2) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ก่อนเรียนและหลังเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ด้วยกระบวนการเรียนรู้ “7 ชั้นการสอนเพื่อเพิ่มพูนทักษะทางภาษา” มีดังนี้
 - 2.1) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนก่อนเรียนตามแผนการเรียนรู้ และภายหลังเมื่อเรียนครบทั้ง 4 แผนการเรียนรู้แล้ว ปรากฏว่าค่ามัชฌิมเลขคณิตของคะแนนผลการเรียนรู้ของนักเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้

2.2) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนในแต่ละแผนการเรียนรู้ ปรากฏว่าค่ามัชฌิมเลขคณิตของคะแนนผลการเรียนรู้ของนักเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน ทุกแผนการเรียนรู้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .01 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้

3) ความพึงพอใจของนักเรียนในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษด้วยกระบวนการเรียนรู้ “7 ชั้นการสอนเพื่อเพิ่มพูนทักษะทางภาษา” ผลปรากฏว่านักเรียนมีความพึงพอใจต่อกระบวนการเรียนรู้ อยู่ในระดับมาก จำนวน 30 รายการ และมีความพึงพอใจต่อกระบวนการเรียนรู้ในระดับมากที่สุดจำนวน 14 รายการ เป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ คือ มีจำนวนรายการตามแบบสอบถามที่มีคะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 3.50 ขึ้นไปอย่างน้อยร้อยละ 80 ของจำนวนรายการทั้งหมดในแบบสอบถาม

อภิปรายผล

1) ด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษและประสิทธิภาพของแผนการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษ ด้วยกระบวนการเรียนรู้ “7 ชั้นการสอนเพื่อเพิ่มพูนทักษะทางภาษา” มีข้อค้นพบที่น่าสนใจ ดังนี้

1.1) การกระตุ้นผู้เรียนให้มีความต้องการในการเรียนรู้ โดยเริ่มตั้งแต่การสอบถามความสนใจเกี่ยวกับเนื้อหา วิธีการเรียน กิจกรรมที่ชอบ และสื่อการเรียนรู้ที่สนใจ แล้วจัดเตรียมสิ่งที่นักเรียนต้องการจัดกิจกรรมเตรียมความพร้อมให้นักเรียนก่อนดำเนินการสอน ใช้คำถามกระตุ้นเพื่อดึงข้อมูลย้อนกลับ ขณะสอนตลอดเวลา และในช่วงที่นักเรียนปฏิบัติกิจกรรม กระตุ้นให้นักเรียนได้มีโอกาสใช้ภาษาให้มากที่สุด แนะนำสิ่งที่บกพร่อง เพิ่มเติมในส่วนที่ขาด และจัดแบบฝึกทักษะเสริมให้นักเรียนที่ทำงานเสร็จเร็ว และให้เป็นผู้ช่วยครูชี้แนะให้กับเพื่อน ซึ่งการกระตุ้นนักเรียนดังกล่าวนี้มีความสอดคล้องกับการจัดการเรียนการสอนภาษาที่ได้รับอิทธิพลมาจากแนวคิดทางจิตวิทยาแบบความคิดความเข้าใจที่กล่าวว่า “... ครูจะต้องยอมรับว่าสติปัญญามีความสำคัญต่อการเรียนรู้ ครูควรกระตุ้นให้ผู้เรียนอยากรู้ อยากเห็น อยากซักอยากรถาม และเกิดความเข้าใจ สามารถเชื่อมโยงสิ่งที่เรียนกับสิ่งที่ตนรู้แล้วเพื่อนำไปใช้ให้ได้ผลดี” (สุมิตรา อังวัฒนกุล, 2540: 33) นอกจากนี้การนำแนวทางการสอนที่เน้นการช่วยเหลือผู้เรียนให้ประสบผลสำเร็จในการเรียนรู้โดยการต่อความ เสริมความคิดที่ผู้เรียนต้องการพูดหรือเขียนหรือแสดงออกทางความคิดต่างๆ เพื่อการสื่อสาร โดยมีความเชื่อพื้นฐานว่าหากผู้เรียนได้รับการกระตุ้นขณะเรียนจะช่วยให้ผู้เรียนประสบผลสำเร็จในการเรียนรู้โดยการต่อความ เสริมความคิด ให้กำลังใจและช่วยเหลือผู้เรียน (เสาวลักษณ์ รัตนวิเศษ. มปป : 20)

1.2) การเรียนรู้เรื่องราวที่อยู่ในบริบทแวดล้อมตัวนักเรียน ช่วยให้นักเรียนประสบผลสำเร็จในการเรียนเพิ่มขึ้น ตามที่ระบุไว้ในหลักการของทฤษฎีการเรียนรู้ที่มีความสุขว่า “...การเรียนรู้แต่เฉพาะในห้องเรียนบางครั้งจะรู้สึกคับแคบและอึดอัด ทั้งครูและเด็กจะรู้สึกสดชื่นและมีชีวิตชีวาขึ้นหากได้ออกไปนอกห้องเรียน เด็กนั้นตามธรรมชาติเป็นนักค้นคว้าและชอบเสาะแสวงหาคำตอบเกี่ยวกับโลกรอบตัว เด็กจะอ่านสรรพสิ่งต่างๆ รอบตัวด้วยความรู้สึกและด้วยจิตสัมผัส...” และ “...การเรียนรู้ของเด็กจะประสบความสำเร็จ เมื่อเขาเห็นคุณค่าของการเรียนรู้ว่าเรียนไปทำไม เรียนไปเพื่ออะไร เรียนแล้วได้อะไร เรียนแล้วเป็นอะไร เรียนแล้วจะเป็นอย่างไร เด็กจะเห็นว่าบทเรียนแต่ละบท มีคุณค่าก็ต่อเมื่อสิ่งที่เขาเรียนนั้นเป็นประโยชน์และมีความหมายต่อตัวเขาเอง...”

1.3) การแก้ไขปรับปรุงผลงานของนักเรียน น่าจะเป็นเหตุผลที่ส่งผลโดยตรงต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เพราะนักเรียนได้มีโอกาสพัฒนาตนเองจากข้อผิดพลาดของตนเองที่ประสบมาแล้ว และรู้สาเหตุของความบกพร่องตลอดจนแนวทางแก้ไขที่ครูเสนอแนะให้ทุกครั้ง นับว่ามีความสอดคล้องกับหลักการสอนของทฤษฎีการเรียนรู้ที่มีความสุขที่กล่าวว่า “...การรู้จักตัวเอง รู้จุดดี และจุดด้อยของตนเอง ยอมรับสภาวะแห่งตนไม่ดูถูกตนเอง ไม่โทษคนรอบข้าง ใจกว้างและพร้อมจะปรับปรุงแก้ไข รู้จักรงับอารมณ์ มั่นใจ และตั้งใจจริง ย่อมจะนำความสำเร็จในชีวิตมาให้แก่ตน ซึ่งจะนำไปสู่ความภูมิใจ เห็นคุณค่าตนเอง และไม่คิดว่าชีวิตของตนเองเป็นสิ่งที่ไร้ค่า ครูต้องเป็นผู้ช่วยเหลือ แนะนำ และให้โอกาส...” นอกจากนี้ยังพบว่า การนำแบบทดสอบให้นักเรียนได้สัมผัสและทำความเข้าใจ

เข้าใจเป็นประจำจนคุ้นเคย จะทำให้นักเรียนได้ฝึกฝนการแก้ไขปัญหาย่อยๆ ข้อค้นพบดังกล่าว ผู้ทดลองมีความมั่นใจว่าเป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและประสิทธิภาพของแผนการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษอย่างแน่นอน

2) ด้านความพึงพอใจของนักเรียน มีข้อค้นพบและข้อสังเกตสอดคล้องตามแนวคิดของทฤษฎีการเรียนรู้ที่มีความสุข คือ “บทเรียนเริ่มจากง่ายไปหายาก คำนึงถึงวุฒิภาวะ และความสามารถในการยอมรับของเด็กแต่ละวัย มีความต่อเนื่องในเนื้อหาวิชา และขยายวงไปสู่ความรู้แขนงอื่นๆ เพื่อเสริมสร้างความเข้าใจต่อชีวิตและโลกรอบตัว วิธีการเรียนสนุกไม่น่าเบื่อ มีชีวิตชีวา และตอบสนองความสนใจใคร่รู้ของนักเรียน การนำเสนอเป็นไปตามธรรมชาติ ไม่ยัดเยียด หรือกดดัน เนื้อหาที่เรียนไม่มากเกินไปจนเด็กเกิดความล้าและไม่อยากเกินไปจนเด็กหมดความสนใจ มีกิจกรรมหลากหลาย สนุกให้นักเรียนเกิดความสนใจต่อบทเรียนนั้นๆ เปิดโอกาสให้นักเรียนทุกคนได้มีส่วนร่วมในกิจกรรมนั้นๆ ภาษาที่ใช้จูงใจเด็ก นุ่มนวลให้กำลังใจ และเป็นไปในเชิงสร้างสรรค์ และการประเมินผลมุ่งเน้นพัฒนาการของเด็กในภาพรวมมากกว่าจะพิจารณาผลการทดสอบทางวิชาการ และเปิดโอกาสให้เด็กได้ประเมินตนเองด้วย...” ซึ่งสอดคล้องกับความพึงพอใจของนักเรียนในด้านแหล่งเรียนรู้ในห้องเรียนและท้องถิ่น การปฏิบัติงานของนักเรียน การปรับปรุงผลงาน การนำเสนอผลงานหน้าเสาธง การกระตุ้นหรือส่งเสริมให้สนใจค้นคว้าหรือปฏิบัติกิจกรรมขณะเรียน ภาคภูมิใจในผลงานของตนเองและกลุ่มและทำงานร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข การทดสอบก่อนและหลังเรียน การมีความสุขและสนุกสนานในการเรียนและการปฏิบัติกิจกรรม และการเข้าใจและมีโอกาสร่วมกิจกรรมวัฒนธรรมประเพณีของผู้ใช้ภาษาอังกฤษ ซึ่งนักเรียนมีความพึงพอใจสูงสุด

ข้อเสนอแนะ

- 1) การกระตุ้นผู้เรียนอย่างต่อเนื่องและดูแลอย่างทั่วถึงจะช่วยให้ผู้เรียนประสบผลสำเร็จ
- 2) ชั้นการสอนที่กำหนดไว้สามารถปรับเปลี่ยน และยืดหยุ่นในการเรียนการสอนได้ตามความเหมาะสม และกระบวนการเรียนการสอนนี้สามารถนำไปประยุกต์ใช้สอนในวิชาอื่นได้
- 3) การนำแบบทดสอบที่หลากหลายมาใช้เป็นส่วนหนึ่งในการเรียนการสอน ช่วยให้นักเรียนสามารถพัฒนาทักษะการแก้ไขปัญหาดีขึ้น